

บทที่ 5

บทสรุป

การวิจัยในครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์องค์ประกอบคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ มหาวิทยาลัยนเรศวร ซึ่งกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ คณาจารย์บัณฑิตศึกษาของมหาวิทยาลัยนเรศวร ที่ทำหน้าที่เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ประจำปีการศึกษา 2552 จำนวน 320 คน และนิสิตบัณฑิตศึกษาที่ดำเนินการทำวิทยานิพนธ์ ประจำปีการศึกษา 2552 จำนวน 320 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบประเมินคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale) โดยแบ่งเป็น 2 ฉบับ คือ แบบประเมินสำหรับคณาจารย์บัณฑิตศึกษาที่ทำหน้าที่อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ จำนวน 54 ข้อ และแบบประเมินสำหรับนิสิตบัณฑิตศึกษา จำนวน 35 ข้อ ผู้วิจัยดำเนินการจัดส่งแบบประเมินไปยังกลุ่มตัวอย่างพร้อมคำแนะนำของถึงผู้วิจัยเพื่อให้ผู้ตอบแบบประเมินส่งกลับมายังผู้วิจัย หลังจากได้แบบประเมินกลับคืนมาแล้ว ได้นำแบบประเมินมาตรวจสอบ และวิเคราะห์ข้อมูล โดยการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทำการสกัดองค์ประกอบด้วยวิธีวิเคราะห์องค์ประกอบหลัก (Principal Component Method) และหมุนองค์ประกอบแกนแบบออร์ทोगอนอล (Orthogonal) เพื่อให้ได้องค์ประกอบที่เป็นอิสระด้วยวิธีแวนิแมกซ์ (Varimax Orthogonal Rotation)

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ มหาวิทยาลัยนเรศวร ประกอบด้วย 4 องค์ประกอบ ดังนี้

องค์ประกอบที่ 1 ประกอบด้วยตัวแปร มีการค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติมในหัวข้อเรื่องที่นิสิตทำวิทยานิพนธ์เพื่อที่จะสามารถให้คำปรึกษาและเสนอแนะได้อย่างถูกต้อง มีวิธีฝึกให้นิสิตมีความรู้และทักษะด้านระเบียบวิธีวิจัยที่เหมาะสม แนะนำวิธีการทำวิทยานิพนธ์และวิธีการเพิ่มพูนประสบการณ์เกี่ยวกับหัวข้อในการทำวิทยานิพนธ์ให้แก่นิสิตได้ มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับนิสิตเกี่ยวกับหัวข้อและเรื่องที่น่าสนใจจะทำการวิจัย ชี้แนะแหล่งค้นคว้า และแนวทางการค้นคว้าที่สอดคล้องกับหัวข้อวิทยานิพนธ์ให้แก่นิสิต มีค่าไอแกน 6.13 เรียกองค์ประกอบนี้ว่า คุณลักษณะด้านการถ่ายทอดความรู้และการให้คำปรึกษา

องค์ประกอบที่ 2 ประกอบด้วยตัวแปร สามารถให้คำปรึกษาได้ตามเวลาที่นัดหมายไว้ จัดเวลาอย่างเพียงพอในการให้คำปรึกษาแต่ละครั้งตามที่นัดไว้ จัดตารางเวลาในการให้คำปรึกษาที่เหมาะสมและสะดวกทั้งสองฝ่าย ตรวจสอบผลงานวิทยานิพนธ์และส่งกลับคืนให้นิสิตอย่างรวดเร็ว มีการกำหนดเวลาในการอ่านและตรวจสอบผลงานวิทยานิพนธ์ กระตุ้นการทำงานของนิสิตให้ปฏิบัติตามแผนที่วางไว้ร่วมกัน ติดตามความก้าวหน้าในการทำวิทยานิพนธ์ของนิสิตอย่างสม่ำเสมอ มีค่าไอแกน 6.05 เรียกองค์ประกอบนี้ว่า คุณลักษณะด้านการติดตามและประเมินผล

องค์ประกอบที่ 3 ประกอบด้วยตัวแปร แนะนำวิธีและตรวจแก้ไขการใช้ภาษาไทยและภาษาอังกฤษในการเขียนรายงานหรือบทความทางวิชาการและวิทยานิพนธ์ให้แก่นิสิต แนะนำวิธีการสร้างเครื่องมือในการทำการวิจัยให้แก่นิสิต ฝึกให้นิสิตเขียนรายงานเพื่อพัฒนาทักษะการเขียน มีความรู้เกี่ยวกับกฎ ระเบียบ หลักเกณฑ์การทำวิทยานิพนธ์ที่จะแนะนำนิสิตได้ มีการประเมินผลงานและสามารถแนะนำแนวทางในการแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นระหว่างการทำวิทยานิพนธ์ของนิสิต มีการวางแผนการทำงานร่วมกับนิสิตเกี่ยวกับความเป็นไปได้ในการกำหนดเวลาและขั้นตอนการทำงานอย่างเหมาะสม มีการกำหนดเป้าหมาย / ขอบเขตในการให้คำปรึกษาการทำวิทยานิพนธ์ โดยคำนึงถึงความเหมาะสมและความต้องการของนิสิต มีค่าไอแกน 5.46 เรียกองค์ประกอบนี้ว่า คุณลักษณะด้านการทำงานอย่างเป็นระบบ

องค์ประกอบที่ 4 ประกอบด้วยตัวแปรมีความซื่อสัตย์ทางวิชาการ ไม่อ้างผลงานของผู้อื่นมาเป็นของตน มีการอ้างอิงแหล่งที่มาของข้อมูลที่นำมาใช้ในงานวิจัย ทำงานวิจัยโดยคำนึงถึงสิทธิของผู้ที่เป็นตัวอย่างในงานวิจัย ทำงานวิจัยโดยปราศจากอคติในทุกขั้นตอนและเผยแพร่ผลงานวิจัยตามความเป็นจริง ยอมรับฟังความคิดเห็นและเหตุผลทางวิชาการของผู้อื่น มีค่าไอแกน 4.23 เรียกองค์ประกอบนี้ว่า คุณลักษณะด้านการเป็นนักวิชาการและนักวิจัย

อภิปรายผล

องค์ประกอบคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ มหาวิทยาลัยนเรศวร ประกอบด้วย 4 องค์ประกอบ ซึ่งได้เรียงลำดับความสำคัญตามค่าไอแกน ได้แก่ 1) คุณลักษณะด้านการถ่ายทอดความรู้และการให้คำปรึกษา 2) คุณลักษณะด้านการติดตามและประเมินผล 3) คุณลักษณะด้านการทำงานอย่างเป็นระบบ 4) คุณลักษณะด้านการเป็นนักวิชาการและนักวิจัย

1. องค์ประกอบคุณลักษณะด้านการถ่ายทอดความรู้และการให้คำปรึกษา ประกอบด้วยคุณลักษณะที่สำคัญ ได้แก่ มีการค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติมในหัวข้อเรื่องที่นิสิตทำวิทยานิพนธ์เพื่อที่จะสามารถให้คำปรึกษาและเสนอแนะได้อย่างถูกต้อง มีวิธีฝึกให้นิสิตมีความรู้และทักษะ

2. องค์ประกอบคุณลักษณะด้านการติดตามและประเมินผล ประกอบด้วยคุณลักษณะที่สำคัญ ได้แก่ จัดตารางเวลาในการให้คำปรึกษาที่เหมาะสมและสะดวกทั้งสองฝ่าย มีการกำหนดเวลาในการอ่านและตรวจผลงานวิทยานิพนธ์ กระตุ้นการทำงานของนิสิตให้ปฏิบัติตามแผนที่วางไว้ร่วมกัน ติดตามความก้าวหน้าในการทำวิทยานิพนธ์ของนิสิตอย่างสม่ำเสมอ ซึ่งสอดคล้องกับสุวิมล ว่องวานิช และนางลักษณ วิรัชชัย (2550, หน้า 26 - 27) ที่กล่าวไว้ว่าอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ต้องมีทักษะจำเป็นเกี่ยวกับการควบคุม ดูแล ติดตาม กำกับ กระบวนการทำวิทยานิพนธ์ของนิสิตนักศึกษา ต้องรู้จักใช้กลยุทธ์ที่จะทำให้นิสิตนักศึกษามาพบและรายงานความก้าวหน้าในการทำงานทุกขั้นตอน ต้องรู้จักผ่อนสั้นผ่อนยาวไม่ให้นิสิตนักศึกษามีความรู้สึกว่าถูกกดดัน หรือเกิดความเครียด และต้องมีศักยภาพในการประเมินคุณภาพวิทยานิพนธ์ และประเมินความสามารถของนิสิตนักศึกษา รวมทั้งมีความสามารถวิเคราะห์ประเมินความรุนแรงของปัญหาการทำวิทยานิพนธ์และสามารถแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นอย่างได้ผล นอกจากนี้ Spillett (2004) ได้แสดงแนวคิดว่าอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์จะต้องแสดงความสนใจในตัวนักศึกษา และเต็มใจที่จะช่วยเหลือตลอดกระบวนการทำวิทยานิพนธ์ ให้ความเอาใจใส่ ให้เวลาและมีเวลาให้นักศึกษา อาจจัดทำตารางเวลาให้นักศึกษาเข้าพบได้สัปดาห์ละหนึ่งถึงสองครั้ง เพื่อตรวจความคืบหน้าของงานและทบทวนร่างวิทยานิพนธ์ ส่วน Miriam (2007) ได้แสดงความคิดเห็นต่อการเป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ที่ดีควรส่งคืนงานแก่นิสิตตามเวลาที่เหมาะสม ให้นิสิตเข้าพบได้อย่างสม่ำเสมอ และช่วยให้นิสิตทำงานตามกำหนดเวลา ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ (2547) ที่พบว่า อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ควรให้การเอาใจใส่ ติดตามความก้าวหน้าในการทำวิทยานิพนธ์ของนักศึกษา ประเมินผลงานและสามารถแนะนำแนวทางแก้ปัญหาได้เมื่อนักศึกษามีปัญหาในการดำเนินการวิจัย และสอดคล้องกับงานวิจัยของณัฐชญาณ์ แก้วขจิต (2545) ที่พบว่า อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ควรมีความตรงต่อเวลาในการให้คำปรึกษากับนักศึกษาและนักศึกษาสามารถพบปะ ได้ตามที่นัดหมายอย่างสม่ำเสมอ มีการจัดตารางเวลาการให้คำปรึกษาแก่นักศึกษาอย่างเหมาะสมและให้ความสะดวกทั้งสองฝ่าย นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ จิระศักดิ์ บุชราภรณ์ (2546) ทรงธรรม ธีระกุล (2547) ชลภมล สมองคุณ (2548) ด้วยเช่นกัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า อาจารย์ที่ปรึกษาบางท่านอาจมีภาระงานมาก ถ้าหากมีการจัดตารางเวลาในการให้คำปรึกษาที่สะดวกทั้งสองฝ่าย และมีการกำหนดเวลาในการตรวจแก้ผลงานของนิสิตได้อย่างรวดเร็ว ก็จะช่วยกระตุ้นการทำงานของนิสิต และสามารถติดตามความก้าวหน้าในการทำวิทยานิพนธ์ของนิสิตได้อย่างสม่ำเสมออีกด้วย

3. องค์ประกอบคุณลักษณะด้านการทำงานอย่างเป็นระบบ ประกอบด้วยคุณลักษณะที่สำคัญ ได้แก่ มีความรู้เกี่ยวกับกฎ ระเบียบ หลักเกณฑ์การทำวิทยานิพนธ์ที่จะแนะนำนิสิตได้ มีการประเมินผลงานและสามารถแนะนำแนวทางในการแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นระหว่างการทำวิทยานิพนธ์ของนิสิต มีการวางแผนการทำงานร่วมกับนิสิตเกี่ยวกับความเป็นไปได้ในการกำหนดเวลาและขั้นตอนการทำงานอย่างเหมาะสม มีการกำหนดเป้าหมาย / ขอบเขตในการให้คำปรึกษาการทำวิทยานิพนธ์ โดยคำนึงถึงความเหมาะสมและความต้องการของนิสิต ซึ่งสอดคล้องกับสุมิลลว่องวานิช และนางลักษณวีร์ วัชรชัย (2550, หน้า 26 - 27) ได้กล่าวไว้ว่า อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ต้องมีทักษะการทำงานอย่างมีระบบเนื่องจากต้องให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษาในช่วงเวลาเดียวกันหลายคน จึงต้องสามารถจัดระบบความคิดได้อย่างมีประสิทธิภาพ ต้องมีความสามารถในการบริหารจัดการโครงการวิจัย สามารถให้คำแนะนำนิสิตนักศึกษาเกี่ยวกับการบริหารโครงการวิจัยหรือการทำวิทยานิพนธ์ได้เป็นอย่างดี รวมทั้งสามารถบริหารเวลาของตนเองและบริหารตัวนิสิตนักศึกษาได้นอกจากนี้ Richard James and Gabrielle Baldwin (1999) ได้กล่าวไว้ว่าอาจารย์ที่ปรึกษาต้องร่วมกำหนดกรอบแนวคิดและวางแผนการวิจัยกับนิสิตนักศึกษา และต้องกำหนดความคาดหวังและเป้าหมายการทำงานร่วมกับนิสิตนักศึกษาอย่างมีเหตุผลรวมทั้งรูปแบบการให้คำปรึกษาที่จะใช้ร่วมกัน ส่วน Spillett (2004) ได้แสดงแนวคิดไว้ว่า อาจารย์ที่ปรึกษามีหน้าที่ในการพิจารณาความก้าวหน้าของงาน ส่งเสริมให้นักศึกษาปรับปรุงการเรียนเพื่อนำไปสู่การมีประสบการณ์ด้านการทำวิทยานิพนธ์ อาจารย์ที่ปรึกษาต้องให้ความชัดเจนแก่นักศึกษาให้เขามองเห็นกระบวนการทำงานและความสำเร็จในการทำงาน และสอดคล้องกับงานวิจัยของณัฐชญาณ์ แก้วขจัด (2545) ที่พบว่า อาจารย์ที่ปรึกษาควรมีการให้คำแนะนำในการวางแผนการทำงานร่วมกันกับนักศึกษาถึงความเป็นไปได้ในการกำหนดเวลาและขั้นตอนการทำงานอย่างรัดกุม และมีการกระตุ้นการทำงานอย่างเป็นขั้นตอนของนักศึกษาให้ปฏิบัติตามแผนที่วางไว้ร่วมกัน นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของทรงธรรม ธีระกุล (2547) ที่พบว่ามหาวิทยาลัยควรมีระบบการให้คำปรึกษาที่ชัดเจน เช่น กำหนดตารางเวลาในการเข้าพบอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ กำหนดเวลาในการอ่านและตรวจงานวิจัย เป็นต้น ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า การวางแผนการทำวิทยานิพนธ์ร่วมกันระหว่างอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และนิสิต จะช่วยให้นิสิตทราบกระบวนการทำวิทยานิพนธ์ และรู้ว่าช่วงใดควรจะทำอะไรบ้าง นอกจากนี้ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ก็ยังสามารถที่จะติดตามความก้าวหน้าตามแผนที่วางร่วมกันไว้ได้ ซึ่งจะช่วยกระตุ้นให้ให้นิสิตสามารถทำวิทยานิพนธ์ได้สำเร็จ และจบการศึกษาภายในระยะเวลาที่มหาวิทยาลัยกำหนด

4. องค์ประกอบคุณลักษณะด้านการเป็นนักวิชาการและนักวิจัย ประกอบด้วยคุณลักษณะที่สำคัญ ได้แก่ มีความซื่อสัตย์ทางวิชาการ ไม่อ้างผลงานของผู้อื่นมาเป็นของตน มีการอ้างอิงแหล่งที่มาของข้อมูลที่น่ามาใช้ในงานวิจัย ทำงานวิจัยโดยคำนึงถึงสิทธิของผู้ที่เป็นตัวอย่างในงานวิจัย ทำงานวิจัยโดยปราศจากอคติในทุกขั้นตอนและเผยแพร่ผลงานวิจัยตามความเป็นจริง ยอมรับฟังความคิดเห็นและเหตุผลทางวิชาการของผู้อื่น ซึ่งสอดคล้องกับสุวิมล ว่องวาณิช และนางลักษณวีร์ วิรัชชัย (2550, หน้า 30 - 31) ได้กล่าวไว้ว่า อาจารย์ที่ปรึกษาควรมีบทบาทในฐานะนักวิชาการและนักวิจัยที่ทันสมัย เป็นผู้แสวงหาความรู้และพัฒนาตนเองโดยใช้กระบวนการวิจัยอย่างต่อเนื่องสม่ำเสมอ ก้าวทันต่อความก้าวหน้าในศาสตร์ของตน และสอดคล้องกับสำนักงานคณะกรรมการการวิจัยแห่งชาติ (ปกรณัม ประจันบาน, 2552, หน้า 18 - 20) ที่ได้กล่าวถึงจรรยาบรรณของนักวิจัยไว้ว่า นักวิจัยต้องซื่อสัตย์และมีคุณธรรมในทางวิชาการและการจัดการ ต้องมีความรับผิดชอบต่อสิ่งที่ศึกษาวิจัยไม่ว่าจะเป็นสิ่งที่มีชีวิตหรือไม่มีชีวิต ต้องเคารพศักดิ์ศรีและสิทธิของมนุษย์ที่ใช้เป็นตัวอย่างในการวิจัย ต้องมีอิสระทางความคิดโดยปราศจากอคติในทุกขั้นตอนของการทำวิจัย และพึงเคารพความคิดเห็นทางวิชาการของผู้อื่น ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าในกระบวนการวิจัย นักวิจัยจะต้องเข้าไปเกี่ยวข้องกับใกล้ชิดกับสิ่งที่ศึกษา ไม่ว่าจะเป็นสิ่งมีชีวิตหรือไม่มีชีวิต การวิจัยจึงอาจส่งผลกระทบต่อสิ่งที่ศึกษาได้หากผู้วิจัยขาดความรอบคอบระมัดระวัง ผลงานวิจัยที่มีคุณภาพขึ้นอยู่กับความรู้ความสามารถของนักวิจัยในเรื่องที่จะศึกษาและขึ้นอยู่กับคุณธรรมจริยธรรมของนักวิจัยในการทำงานวิจัยด้วย ผลงานวิจัยที่ดีอยู่คุณภาพหากเผยแพร่ออกไป อาจเป็นผลเสียต่อวงวิชาการและประเทศชาติได้

5. จำนวนองค์ประกอบที่ได้จากการสกัดองค์ประกอบหลักภายหลังหมุนแกนแบบออร์ทogonal (Orthogonal) เพื่อให้ได้องค์ประกอบที่เป็นอิสระด้วยวิธีแวนิแม็กซ์ (Varimax Orthogonal Rotation) ได้ทั้งหมด 10 องค์ประกอบ แต่มีองค์ประกอบที่ชัดเจนเพียง 4 องค์ประกอบ เนื่องจากมีตัวแปรบางตัวที่มีน้ำหนักองค์ประกอบมากกว่า 0.3 ในองค์ประกอบต่าง ๆ มากกว่า 1 องค์ประกอบ ซึ่งแปลความหมายได้ว่า ตัวแปรตัวนั้นวัดได้มากกว่า 1 คุณลักษณะ ไม่สามารถระบุได้อย่างชัดเจนว่า ตัวแปรนั้นวัดคุณลักษณะใดได้อย่างแน่นอน จึงไม่ควรนำตัวแปรดังกล่าวไปบรรจุไว้ในองค์ประกอบใด ๆ (ปกรณัม ประจันบาน, 2551, หน้า 8-30) นอกจากนี้ยังพิจารณาตามเกณฑ์ขั้นต่ำในการกำหนดจำนวนองค์ประกอบ โดย 1 องค์ประกอบ มีจำนวนตัวแปรตั้งแต่ 3 ตัวแปรขึ้นไป (Comery, 1973 อ้างอิงใน อุทุมพร จามรมาน, 2532)

6. เหตุผลในการตั้งชื่อองค์ประกอบ มีดังนี้

องค์ประกอบที่ 1 ให้ชื่อ คุณลักษณะด้านการถ่ายทอดความรู้และการให้คำปรึกษา เนื่องจากในจำนวน 5 ตัวแปร ขององค์ประกอบนี้ประกอบด้วยข้อความที่แสดงถึงการเป็นผู้มีความรู้กว้างและลึกทั้งองค์ความรู้และแหล่งความรู้ทางวิชาการ รวมทั้งมีความรู้และทักษะการวิจัยเพียงพอที่จะให้คำแนะนำแก่นิสิต เป็นที่พึ่งของนิสิตในการทำวิทยานิพนธ์ได้ดี ได้แก่ มีการค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติมในหัวข้อเรื่องที่นิสิตทำวิทยานิพนธ์เพื่อที่จะสามารถให้คำปรึกษาและเสนอแนะได้อย่างถูกต้อง มีวิธีฝึกให้นิสิตมีความรู้และทักษะด้านระเบียบวิธีวิจัยที่เหมาะสม แนะนำวิธีการทำวิทยานิพนธ์และวิธีการเพิ่มพูนประสบการณ์เกี่ยวกับหัวข้อในการทำวิทยานิพนธ์ให้นิสิตได้ มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับนิสิตเกี่ยวกับหัวข้อและเรื่องที่นิสิตสนใจจะทำการวิจัย ชี้แนะแหล่งค้นคว้า และแนวทางการค้นคว้าที่สอดคล้องกับหัวข้อวิทยานิพนธ์ให้นิสิต

องค์ประกอบที่ 2 ให้ชื่อ คุณลักษณะด้านการติดตามและประเมินผล เนื่องจากในจำนวน 7 ตัวแปร ขององค์ประกอบนี้ประกอบด้วยข้อความที่แสดงถึงการเป็นผู้ที่สามารถคิดวิเคราะห์ วิพากษ์ ให้ข้อคิดเห็น ให้ข้อมูลป้อนกลับ ชี้แนะแนวทางในการทำวิทยานิพนธ์ที่ถูกต้องและรวดเร็วให้กับนิสิต ได้แก่ สามารถให้คำปรึกษาได้ตามเวลาที่นัดหมายไว้ จัดเวลาอย่างเพียงพอในการให้คำปรึกษาแต่ละครั้งตามที่นัดไว้ จัดตารางเวลาในการให้คำปรึกษาที่เหมาะสมและสะดวกทั้งสองฝ่าย ตรวจสอบผลงานวิทยานิพนธ์และส่งกลับคืนให้นิสิตอย่างรวดเร็ว มีการกำหนดเวลาในการอ่านและตรวจสอบผลงานวิทยานิพนธ์ กระตุ้นการทำงานของนิสิตให้ปฏิบัติตามแผนที่วางไว้ร่วมกัน ติดตามความก้าวหน้าในการทำวิทยานิพนธ์ของนิสิตอย่างสม่ำเสมอ

องค์ประกอบที่ 3 ให้ชื่อ คุณลักษณะด้านการทำงานอย่างเป็นระบบ เนื่องจากในจำนวน 7 ตัวแปร ขององค์ประกอบนี้ประกอบด้วยข้อความที่แสดงถึงการเป็นผู้ที่มีการวางแผนและจัดระบบการให้คำปรึกษา และการทำวิทยานิพนธ์ของนิสิตอย่างเป็นขั้นตอน เพื่อช่วยให้นิสิตทำวิทยานิพนธ์ได้สำเร็จตามระยะเวลาที่กำหนด ได้แก่ แนะนำวิธีและตรวจแก้ไขการใช้ภาษาไทยและภาษาอังกฤษในการเขียนรายงานหรือบทความทางวิชาการและวิทยานิพนธ์ให้นิสิต แนะนำวิธีการสร้างเครื่องมือในการทำวิจัยให้นิสิต ฝึกให้นิสิตเขียนรายงานเพื่อพัฒนาทักษะการเขียน มีความรู้เกี่ยวกับกฎ ระเบียบ หลักเกณฑ์การทำวิทยานิพนธ์ที่จะแนะนำนิสิตได้ มีการประเมินผลงานและสามารถแนะนำแนวทางในการแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นระหว่างการทำวิทยานิพนธ์ของนิสิต มีการวางแผนการทำงานร่วมกับนิสิตเกี่ยวกับความเป็นไปได้ในการกำหนดเวลาและขั้นตอนการทำงานอย่างเหมาะสม มีการกำหนดเป้าหมาย / ขอบเขตในการให้คำปรึกษาการทำวิทยานิพนธ์ โดยคำนึงถึงความเหมาะสมและความต้องการของนิสิต

องค์ประกอบที่ 4 ให้ชื่อ คุณลักษณะด้านการเป็นนักวิชาการและนักวิจัย เนื่องจากในจำนวน 5 ตัวแปร ขององค์ประกอบนี้ประกอบด้วยข้อความที่แสดงถึงการเป็นผู้แสวงหาความรู้และพัฒนาตนเองโดยใช้กระบวนการวิจัยอย่างต่อเนื่องมาเสมอเพื่อให้มีความรู้ทันสมัย ก้าวทันต่อความก้าวหน้าในศาสตร์ของตน และมีจรรยาบรรณของนักวิจัย ได้แก่ มีความซื่อสัตย์ทางวิชาการ ไม่อ้างผลงานของผู้อื่นมาเป็นของตน มีการอ้างอิงแหล่งที่มาของข้อมูลที่น่ามาใช้ในงานวิจัย ทำงานวิจัยโดยคำนึงถึงสิทธิของผู้ที่เป็นตัวอย่างในงานวิจัย ทำงานวิจัยโดยปราศจากอคติในทุกขั้นตอนและเผยแพร่ผลงานวิจัยตามความเป็นจริง ยอมรับฟังความคิดเห็นและเหตุผลทางวิชาการของผู้อื่น

ข้อเสนอแนะ

จากการวิเคราะห์องค์ประกอบคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ มหาวิทยาลัยนครสวรรค์ มีข้อเสนอแนะดังนี้

1. ข้อเสนอแนะจากงานวิจัย

จากผลการวิจัยในครั้งนี้ ทำให้ทราบถึงคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ประกอบด้วย 4 องค์ประกอบ ซึ่งน่าจะเชื่อได้ว่าองค์ประกอบเหล่านี้มีความตรงเชิงเนื้อหาของคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ดังนั้นจึงควรนำองค์ประกอบเหล่านี้ไปเป็นแนวทางในการประเมินคุณลักษณะของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และจัดทำแผนเพื่อพัฒนาคุณลักษณะของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ต่อไป

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 จากการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์องค์ประกอบคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ โดยใช้วิธีวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจในการจัดกลุ่มตัวแปรที่จะมีความสัมพันธ์กันเข้าไว้ด้วยกัน เพื่ออธิบายคุณลักษณะของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ แต่เพื่อให้ผลการวิจัยครั้งนี้เป็นที่น่าเชื่อถือยิ่งขึ้น ในการทำวิจัยครั้งต่อไปควรทำการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน โดยใช้องค์ประกอบคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ครั้งนี้เป็นเกณฑ์

2.2 ผู้ที่มีส่วนในการทำให้วิทยานิพนธ์สำเร็จได้นั้น ประกอบด้วยอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และนิสิต ดังนั้น จึงควรทำวิจัยเกี่ยวกับคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนิสิตที่ทำวิทยานิพนธ์ด้วย เพื่อให้ได้วิทยานิพนธ์ที่มีคุณภาพ